

PASSEIG PES POLVORÍ I LLUCAQUÈLBER

El passat 24 de març ens vam trobar al Polvorí. Allà vam parlar sobre el barranc de cala en Porter, que neix entre sa Roca i Santa Eulàlia, passa pes Plans i arriba fins a l'hort d'en Rellotge, que dóna nom també a aquella zona com a barranc d'en Rellotge. D'allà passa per horts fins acabar a cala en Porter.

De l'hort d'en Rellotge vam explicar que Cosme Huguet, l'hortolà fa cent anys enrere, era l'únic de la zona que tenia un rellotge de butxaca i al poble el coneixien com Cosme Rellotge. D'aquí que l'hort prengui el sobrenom de l'hortolà. As Castell hi havia un hort d'en Rellotge, avui conegut com Santa Camil·la.

Vam anar a veure el Polvorí, que té dues zones: la part de baix té uns 14.200 m² i la part de dalt 45.000 m² més. El camí militar des Polvorí va ser construït entre 1935 i 1936 i els edificis i els quatre polvorins es van acabar el 1944.

Caminant, vam arribar al pont que travessa el barranc, d'uns quinze metres de llargària. L'aiguada del novembre de 1943, a més de negar les tanques prop d'Alaior, també va afectar aquell camí.

Després arribarem al segon pont que dóna accés al camí particular que travessa Santa Ponça. Passejant per la marina, vam sortir a la carretera militar de Llucalari, que comença as Plans, arriba fins a Son Serení, segueix a l'esquerra en un tram de terra, travessa la carretera de Son Bou i arriba a Llucalari. La carretera de Torre-solí comença davant Son Serení.

Xano-xano vam arribar a Llucaquèlber a on ens esperaven en Nito i na Paquita. Ens van mostrar l'oratori públic del lloc dedicat a Sant Joan Baptista construït el 1825; allà, a més de fer-s'hi missa, també s'hi casaven. Allà vam explicar el significat de Llucaquèlber, un topònim bereber descriptiu (Lluchalquilba) que vol dir "lloc de la cussa". Després de visitar el casat, vam tornar cap as Polvorí passant per davant l'entrada de Son Serení.